

ONBİRİNCİ SÖZ – DERS - 1

-: Senin hayatının gayelerinin icmalı dokuz emirdir:

Birincisi şudur ki: Senin vücudunda konulan duygular terazileriyle, rahmet-i İlahiyenin hazinelerinde iddihar edilen nimetleri tartmaktır ve küllî şükretmektir.

İkincisi: Senin fitratında vaz'edilen cihazatın anahtarlarıyla esma-i kudsiye-i İlahiyenin gizli definelerini açmaktır, Zât-ı Akdes'i o esma ile tanımaktır.

Hulusi Bey: Yerin boş, yerin boş. Fetvayı vereceksin, ondan sonra alıp geleceksin. Nerden getirdin? Dağdan, bağdan ama kimin mülkünden getirdin? Kimin mülkünden getirdin? Cenab-ı Hakkın mülkünden. Demek bizim muhtaç olacağımız suyu, madeni, taşı, kömürü, altını daha başka şeyleri. Mülkünde iddihar etmiş. Bugün akaryakıt darlığı var deniliyor, değil mi? Nerden çıkıyor? Semadan mı yağıyor? Yine yerden. Yerden çıkarılıyor. Biz birinci cihan harbinde Bakü'ye kadar gittik. Yani ordu olarak. Bakü bildiğiniz gibi, orada gaz çıkar, mazot çıkar ondan da çeşitli maddeler çıkarırlar. Muhtelif yerlerde rafineleri var. Oralarda terekten getirilir, yanacak vaziyete gelir. Yine ben dönüyorum, Hasan efendiye bakacağım. Eskinin gaz yağışı şimdi var mı?

-: Yok.

Hulusi Bey: Niye? Eskisen nerden gelirdi?

-: Batum'dan

Hulusi Bey: Batum'dan. Aha şimdi Bakü neresi, Batum neresi. Ta Bakü'den Batum'a kadar, dört yerde fabrikası var Rus'ların. Oralarda şeylerden geçiyor. İnbiklerden çekiliyor, süzüle süzüle tazyikle kâh yukarı çıkar, kâh aşağı yener Batum'da da denize dökülür. Oradan, oradan da tenekelere konulur. Buda mavimsi.

-: Boya katmışlar şimdi. Mavi boya katmışlar.

Hulusi Bey: Şimdikine

-: Evet.

Hulusi Bey: Ben ona karışmam. Yine karıştırırlar. Zaten karıştırmadık bir şey var mı? Arapçasını biliyorsunuz, karıştırmak ne demek? Onu söyleme geç. Karıştırılmayan bir şey yok. Cenab-ı Hak nasip etti biz oraları gördük. O kadar. Dört yerde rafinerisi var. Oraya tazyikten geliyor. Oradan öbür tarafa geçiyor, oradan da öbür tarafa geçiyor. Kaç kilometre

olduğu hatırımda değil. Fakat dört yerde, dört yerde fabrika var. Oradan mutlaka onlar, inbiklerden geçiriliyor, eleklerden geçiriliyor. Hulasa zülal halis.

-: Onun ışığı da güzeldir.

Hulusi Bey: Burnumuz da onlara alıştı. Yaa. Şimdi kazara bir gün elektrik sönse, çırayı yak. Çırayı yaktık. Bu kere

-: Gaz kokuyor.

Hulusi Bey: Hulasa, yani mülkünde her şeyi depo etmiş. Ahan burada Adıyaman yakın. Adıyaman'da tüp gazların şeyi var, buldular. İşletebilseler, bize yakındır oradan, bu istihdam edilir, bu ihtiyacı karşılar. Bilmem yapacaklar mı yaptılar mı? Lafı var, işi yok. Buldular buldular ne buldular, işte halıkın mülkünü aradılar, aradılar. Fakat biz bu mülkün üzerinde oturuyoruz. Altımızda neleri var, hazinesinde neleri var, biz bilmiyoruz da. Gâvur kalkıyor Amerika'dan geliyor, Almanya'dan geliyor. Sondacı beraber, aha diyor burada akaryakıt var. Bizim burada akaryakıt var. Gelip bizim evimizde arıyor, bizim evimizde diyor ki, sizin evin altında bu marifet var. Dolu. Şimdi terakki mi etmişiz, bilmem. Bir zaman Avrupa'ya, Avrupa'ya ustalık, muallimlik eden İslamiyet, bugün onlardan her şeyi almaya, istemeye, dilenmeye muhtaç vaziyette girmiş. Niçin? İslamiyet'in kuvvetli zamanın da onlar İslamiyet'ten bir şeyler almışlar. Bugünkü hale gelmişler. Ya. Bizde şimdi onların İslamlıktan aldıkları feyzle Halık'ın mülkünde yaptıkları terakkiyattan, fenden faydalanmak için bize de verin. Boynumuzu büküp, ondan istiyoruz. O büyük Hakkı yok mu? Dedi Allah vere. Yani Allah vere diyorlar zaten karşıda duruyor. Sözüne bakarsan öyle. Kürke yardım ederim diyor. Kürke yardım ederim, hem de acele yardım ederim. Ama yerinde sayıyorlar. Gel Kur'anı dinle.

أَسْتَعِينُ بِاللَّهِ * وَكَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ

Öyle buyurmamış mı?

-: Evet, evet.

Hulusi Bey: Hiç Yahud ve Nasara bizden memnun olur mu? Ne zaman memnun olurlar? Biz de onlardan olursak, Allah korusun. Onların batıl dinlerine, peki öyledir diyecek olursak. Yani hidayeti bırakıp dalalete saparsak o zaman arkamızı okşarlar. Maşaallah terakki etmişsiniz. Aldanmıyorlar şimdi. Başta şapo, Bizde de var diyoruz. Ütülü pantolon. Bizim gençlerimizde

onu giyiyor. İyi kumaştan elbiseler, biz iyisini yapıyoruz diyoruz. Bugün hala bir İngiliz kumaşı yine itibar görüyor. Neden içinde sahtekârlık yok. Sahtekârlık yoktur. Onun için, İngiliz kumaşı tercih ediliyor. Öyle yalan dolan yok, yalan dolan yok. İslamiyet'te, imanda yalan var mı, olur mu? Şimdi var mı yok mu? Ondan çok ne var ki? Evet, burada hikâye etmiştim. 1333 senesi. Yani 1917 senesi başında benim yüzbaşım da gitti. Buralıydı. Ovacıklı, o da gitti. Avusturya ya gittiler. İtalyan'a muharebe yerine. Londra cephesinde tetkikat yaptılar. Mesele orda değil, Avusturya da, Viyana da mağazaya gidiyorlar. Başka fazla bi parası da yok. Borç harcırah verende yok o zaman. İki tane numune çıkarıyor, bu harplere özel yapılmıştır. Çeliği daha sağlamdır, fiyatı bu kadardır. Mesela bu bizim paramızdan diyelim ki, harptan evvel yapılmış yüz yirmi kuruş. Yüz yirmi kuruş ha lira değil öyle mi. Yüz yirmi kuruş. Peki, ötekini çıkarıyor bi bakarsan süsüne, biçimine ikisi de aynı görünüyor. Bu harptan sora yapılmıştır, çeliği daha bunun kadar sağlam değildir. Fiyatı yüz seksen küsür. Şimdi Peygamber efendimiz buyuruyor ki, tüccar-u saduk nebilerle haşrolacak. Tüccar-u saduk. Yani ticaret ehlinden doğruluğu kendisine şiar edinmiş kimseler peygamberle haşrolacak. Böyle de müjde var, böyle de teşvik var.

-: Evet efendim.

Hulusi Bey: Ama böyle mi yapılıyor? Evet, şimdi doğruları büsbütün kötuleyip denize dökmüyoruz. O kadar az ki, o kadar az ki, belki bir memlekete gelsen Hacı Efendi, Hoca Efendi burada yalanı az, malını yalansız satan yeminsiz satan bir esnaf var mı deseler, kimi göstereceksin? Yok vardır, vardır ama bin tanede bir tanesi bulunur işte onu göstereceksin. Şimdi İslam böyle mi olmalı? Peygamberimiz buyuruyor, “Bizi aldatanlar bizden değildir.“ E, biz birbirimizi aldatıyoruz. Ondan sonra hangi peygamberin ümmetisin? Canım kurban Hazreti Muhammed aleyhisselatu vesselam. O bizi aldatan diyor, onun ümmetine karşı sen yalancılıkla, yeminle onu aldatıyorsun, nasıl olur o iş? Vallahi bir kaba sıgacak vaziyetimiz kalmadı, Hasan Efendide izah etmiyor bunu. Allah Sonumuzu hayretsin.

-: Amin

Hulusi Bey: Bu dertlerimizi söylemekten neden dert yapmak değil, fakat halimiz İslamiyet'e mü'minlik vasfını kaybetmiş vaziyetimiz var maalesef. Yani çok az, ona acıyorum. Burda bu şeyde, hadislerden bahsedilen şeyde. Öyle zaman gelecek ki, cebi dolu altın, para zekâta müstahak adam bulamayacak diyor. Demek zenginlik var. Hakikaten doğru diyor. Ama ne fayda, zenginlik oluyor. Kime vereceksin? Şimdi, iki gün evvel bizim imamla öğlen camisinden çıktık. Bizim o yolda böyle geliyoruz, koltuğuma girmiş. Dedim, haşa huzurdan

dedim yoksa sağdıç mı olacaksın bana? Dedi ki şimdi o kapı da kapanmış çünkü ihtiyarlara hükümet maaş veriyor. Onun için hiçbir karı sana gelmez. İhtiyarlara maaş veriyorlar. Altmışbeşini dolduranlara maaş veriyor. Ama az ama çok. Üç ayda iki bin lira veriyor. Hacı Şevki Efendinin evinin yanında bi, ufak bir gözde Mehmet usta adlı, Mehmet ağa denilen Erzurum'lu orada ona da veriyorlar. Üç ayda ikibin ikiyüz lira. Memet Ağa başını sokacak bir yer bulamıyor musun diye bazan sorarım. Diyor ki Efendi, bu paraylan nasıl şey edeyim. Yani aldığımı başımı sokacak bir yere versem, yiyecek bir şey kalmaz yine dileneceğim. Biliyorsunuz ki, Hazreti Ömer Radiyallahu anh sokaklarda gezerken, bir evden çocuk ağlamaları görüyor. Yanaşüyor, içeride bir kadın sesi ve çocukların ağlaması var. Kadın ne yapayım diyor, ne yapayım diyor Ömer'in Allah müstahakkını versin. Bizim halimize bakmıyor. Ne ise kapıyı döğüyor. Nedir diyor. Diyor çocuklar ağlaşıyor, un yok ki, un yok ki, tencereye koyayım da çocukları avutayım. Bir hikâyedir. Ondan sonra Hazreti Ömer halife-i ruy-i zemin işte o. Adaletiyle cihanı doldurmuş. Ne yaptı? Gitti depodan erzak ambarından bir çuvalı sırtladı, halife. Biri yardım edeyim dedi yok, ben taşıyacam. Getirdi o kadına verdi. Kadın da hemen unu bir şey yaptı. Çorba ne yaptıysa bir şey yaptı, çocukları sevindirdi. Kendisini söylemiyor, ben Ömer'im demiyor. Ne ise sonunda duyuluyor ki sana akşam unu getiren halife bizzat kendisiydi. Şimdi o Hazreti Ömer, diyor ki, Fırat'ta bir çobanın, bir keçisinin ayağı incinse ondan bu Ömer mesuldür diyor. Büyük başın derdi büyük olur. Şimdi koyunu filan ne arıyorsun adamlar harıl harıl ölüp gidiyorlar.

-: Fiyatını Verelim

Hulusi Bey: Ne ise. Eyyühel kari-u. Sen bir ara ver işini bitir ki.

Buyur.

-: **Üçüncüsü: Şu teşhîrgâh-ı dünyada, mahlukat nazarında,**

Hulusi Bey: Şu teşhîrgâh-ı

-: Dünyada

Hulusi Bey: Ne demek teşhîrgâh?

-: Sergi yeri.

Hulusi Bey: Hı?

-: Sergi yeri

Hulusi Bey: Sergi yeri. Kimin malları o sergide bulunuyor?

-: Cenab-ı Allah'ın.

Hulusi Bey: H1. H1, h1.

-: Sanat eserleri

Hulusi Bey: Teşirgah-1

-: Dünyada.

Hulusi Bey: Dünyada. Cenab-ı Hak malını, metanını, numunelerini oraya koymuş. Evet. Reklamcıların, dışarıda gösterdiklerini size tavsiye ederler. Asıllarını isterseniz, filan mağazaya buyurun. Şimdi Cenab-ı Hakkın mağazası nerede?

-: Cennet.

Hulusi Bey: Dünyadaki mosturalar, vitrinde vitrin. Hak-i dünya, şu fani dünyada halığın bütün müzeyyanatı ahiret âlemindeki ebedi hazinelerinin içindeki metan numuneleridir. Burada gör ona heveslen. Burada tat orada yemeye bak. Burada tatmaya izin var yutmaya izin yok. Aslına talip olmak lazım. Biz nereden geldik, nereye gidiyoruz? Bilmemiz lazım. Bizi kim getirdi bu âleme? Canım işte babam vardı, anam vardı. Bu nesil böyle asarı zaten bende onların vasıtasıyla dünyaya geldim amma esasen, esasen seni bu dünya ya getiren ne ana, ne baba. Bizi yaratan kim? Şimdi “Lâ Hâlık illâllah” dediği zaman, Lâ Hâlık illâllah yerine anam olmasaydı, babam olmasaydı. Kim ... ? Ya. Demek ki bizi yaratan. Ama bunlar, bunlar bahane. Bunlar bahane. Anasız, babasız da yaratıyor mu? Yaratıyor, peygamberlerinden bile numuneler var. Çok hayvanlarda anasız babasız yarattıkları var. Hala da var. Bazen aklıma geliyor eski Hoca Efendiler. Sen Allah'ın lütfuyla, çocukluğumdan itibaren çok camilere, vaazlara meraklıydım. Bir vaaz oldu mu oraya gitmek, onu dinlemek, oradan bir istifade etmek isterim. Bakarsın biraz söyler, söyler ondan sonra, hele buyurun bir kelime-i şahadet der. Cemaatin uyuyanları filan, gözünü açarlar. Buyurun bir kelime-i şahadet.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

Kafa bir yere saplanmışsa oradan ayrılır. Ne dedik? Şehadet ederim ki Allah'tan başka ilah, mabud yoktur, Hazreti Muhammed Aleyhisselatu vesselam da O'nun hem kuludur, hem peygamberidir. Amenna, ha. İyice iyi Sen nesin ya? Bende onun kuluyum da, hem

mülküyüm, hem memluküyüm, hem mülkünde çalıştırılıyorum. Ne zamandan beri çalışıyorsun? Resmen farz olarak, buluş çağına erdikten itibaren askere girdim. Kimin askerisin?. Ne zaman terhis o zaman. Terhisi var mı bu askerliğin?

-: Var?

Hulusi Bey: Ölümle. Ölüm de var demek ha. Tadı kaçtı bu işin. Ne faide. Ölüm olmazsa ahiret olmayacak. Hâlbuki burada saadet yok, insanoğlu da ebedi saadet arıyor. Filan mesud, filan bahtiyar, filan der. Ya şimdi mesud dediğinde yaşamıyor. Öyle bir yer ola ki ölümsüz yer, ölümsüz. Ölüm olmayan yer neresi?

-: Cennet.

Hulusi Bey: Ahirette ölüm var mı?

-: Yok.

Hulusi Bey: Yani ikinci neş'eden sonra dirilipte öteki âlemde herkes kazancına göre, Allah'ın lütfuna göre mes'ud vaziyete geldikten sonra orada artık ölüm var mı? O mes'ud vaziyete gelmemişse, ne diyelim? Burada kazanç. Burası kazanç dünyası. Burası talim ve talimat yeridir ha. Ölüm nedir şimdi, bizim üstadın tabirlerine göre?

-: Zindan-ı dünyadan bostan-ı Cinana

Hulusi Bey: Talim ve talimattan paydostur, terhistir. Terhistir, paydostur. Demek burada talim ettiriyor, ettiriyor paydoos. Paydosu deyince bu isteği Kovenk'teki hadiseyi de söylemesen olmaz. Bir gün ona rahmet etsin komşumuz, Fethi Bey. Fethi Beye yetişeniniz vardır herhalde? Han köylü Fethi Bey. Hülasa yolları oraya uğramış. Bakmışlar ki bir adam ölüm halinde fakat amelelik, ustalık yapıyormuş. Ver anaç, ver kuzu, ver çamur. Şimdi etrafına toplanmışlar. "La İlahe İllallah" diyorlar. O ver anaç, ver kuzu, ver çamur. Bir genç geliyor, amele. Diyor ki, Ben bunu vaziyetten kurtarayım mı? Herif gidiyor zaten, ne marifetin varsa göster. Geliyor diz çöküyor, kulağına usta, ustalarıymış meğer. Usta paydoos. Deyince,

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

Diyor. Hırp, nefesini de veriyor, işi de görülüyor gidiyor. Yoksa Hıdır' mıydın? Biz bununla beraberdik, bu bizim ustamızdı. O duvarın üstünde otururdu. "Ver anaç, ver kuzu, ver çamur."

Bizde veririz dediğini. Fakat paydos olduğunda birimiz söyleriz. Paydos zamanı geldiği zaman. Usta paydos deriz, o zaman bir kelime-i şahadet getirir duvardan iner. Âdeti böyleydi. Şimdi onun için geldim, bende ona o vaziyette usta paydos dedim. Öyle iken sen sebat edip, bu yoldan ayrılmaz, bu hidayet yolundan ayrılmazsan. Kime, kim için çalışıyorsun? Ve seni kim mükâfatlandırıcak? Kimin rızası için çalışıyorsan O mükâfatlandırıcak. Mükâfatlandırır mı acaba? Mademki vadetmiş, bana itaat edenleri ebedi saadette mesud edeceğim demiş. Onun vadinden dönmesine imkân var mı? Vadinden dönmek için, iki şey var. Ya cehli olacak, Ya cehli olacak yahut iktidarı olmayacak.